

ClipARTS®

Poveștile proiectelor tale

Experiențe ale beneficiarilor de proiecte finanțate
prin programele SOCRATES 1 - 2, LLP și Tia

ANPCDEF

Pleci ca o „carte de vizită” și te întorci ca o „carte” (plină de experiențe colorate și de pagini parfumate).

un inedit „exercițiu de socializare”

am învățat să respect reguli, mai mult și mai conștiincios decât o făceam **înainte**

Am spus prima mea știre în direct la radio!

*lângă barca în care mă aflam, am văzut delfinii în habitatul lor **natural** și am conștientizat importanța pe care trebuie să o acordăm naturii din jurul nostru*

les mangeurs de crevettes se carapotent directement des Carpates

Perry avea un mod foarte **personal** de a pronunța cuvintele englezești.

AM FOST O VREME INVIZIBIL

un pas important din școală în viață

am realizat că **a fi diferit** este UN ATU, iar nu o hibă

O EXPERIENȚĂ UNICĂ, UN TUR DE FORȚĂ

am crezut ca este butonul de start al hotei, dar ne-am trezit cu pompierii ...

”Sunt toți copiii dumneavoastră?”

am învățat cât de important este lucrul în echipă

mi-am răspuns unor **întrebări**, am umplut unele lacune, mi-am structurat un mod mai logic de a gândi

am învățat că pot să merg pe bicicletă în orice situație (ploaie, vânt, lapoviță și ninsoare)

a fost fascinant să pot înțelege și respecta o altă cultură

Modul în care ne-am acomodat cu îmbrăcămintea de protecție a fost un pic straniu.

În Cipru, o specialitate gastronomică locală conține 17 feluri de mâncare

o maimuță s-a dovedit a fi un foarte experimentat hoț de buzunare

am descoperit un oraș **viu**, foarte agitat, curat, dar și gălăgios.....un oraș în care mi-ar plăcea să trăiesc

E vorba despre ce crezi tu! Asta am simțit la majoritatea cursurilor pe care le făceam acolo.

Astăzi simt că am **o poveste**, pe care iată, am creat-o chiar **eu!**

Cât de des te gândești la zilele în care îți scriai proiectul, așteptai rezultatele sau depuneai raportul final? Proiectul s-a încheiat, dar ce ai învățat lucrând la el va rămâne întotdeauna o parte din tine.

Trimite-ne povestea proiectului tău, a unei lecții pe care ai învățat-o, a unui om sau a unui loc care ți-a transmis ceva important, pe parcursul lucrului la proiect. Scrie la persoana întâi, în orice limbă la care ai acces, cel mult o pagină. Concentrează-te și dezvoltă o singură idee, ai grijă să menționezi unde și în cadrul cărui program se întâmplă acțiunea și cine sunt protagoniștii. Roagă un partener, român sau străin, să scrie și el despre experiența lui privind același proiect. Experiența ta poate deveni un punct de sprijin și o sursă de inspirație pentru colegii tăi din țară și din Europa sau poate să devină subiectul unui scurt metraj.

Ea va fi publicată pe site-ul nostru și s-ar putea să fie publicată și pe:

http://ec.europa.eu/education/lifelong-learning-programme/doc2410_en.htm

Aici începe povestea TA și nu poți ști niciodată unde te va duce firul ei ...!

care ne **CONNECT**ează

Povestea mea începe în 2004. Coordonam atunci echipa universității într-un proiect Comenius multilateral. De fapt, începuturile poveștii sunt chiar mai îndepărtate...ajungând la Florența, într-o toamnă târzie, unde INDIRE (Agenția Italiană pentru Dezvoltarea Autonomiei Școlare) organizase un seminar de contact în vederea scrierii de proiecte Comenius pentru predarea științelor. Acolo l-am cunoscut pe el, cel care se află în centrul poveștii mele. Și nu, nu e vorba de povestea unei iubiri clasice care poate v-ar plăcea - ci este povestea descoperirii și comunicării cu celălalt...Wesley, căci așa îl cheamă, a avut o idee simplă dar care ne-a strâns atunci în jurul său și așa am devenit echipă. O echipă mică, dar echipa „lui”, de care era tare mândru! Doar era prima lui echipă într-un asemenea proiect, primul proiect coordonat de el!

A urmat apoi o vizită pregătitoare la Pitești: cei câțiva care eram ne-am reunit și după câteva zile istovitoare de muncă, plămada noastră începuse să prindă parcă viață! Am îngrijit și am crescut acest „pui”, l-am arătat și altora - ei l-au găsit frumos tare și, în final, am aflat că suntem câștigători: proiectul nostru fusese aprobat. Bucurie, nerăbdare, teamă, agitație, speranță, îndoială, empatie toate acestea l-au încercat pe Wesley. Pentru mine însă lucrurile nu „ardeau” la fel de puternic: ce puteam să aflu și nu știam deja, ce puteam face și nu mai făcusem, ce putea să fie altfel decât în multele alte proiecte pe care le avusesem deja? Și totuși....

Belfast, Irlanda de Nord. Prima reuniune a parteneriatului după aprobarea proiectului. Echipa era mult mai mare acum, veniseră câte doi-trei participanți de la fiecare instituție parteneră. Grupul număra cam douăzeci de oameni veniți din toate colțurile Europei. Cu unii ne întâlneam atunci pentru prima oară și fiecare încerca să pară interesant, să iasă în evidență, să arate că el știe cel mai bine încotro trebuie să meargă proiectul nostru. Se discuta dinamic, uneori cu accente mai tari sau cu sentimentul că opinia respectivă este imposibil de negociat... Atmosfera se schimbuse, încrâncenarea era acolo, reuniunea semăna deja prea mult a ședință de birou, eram șefi și subalterni, superiori și inferiori, experimentați și începători. Părerile săreau la luptă parcă și nimeni nu era dispus să asculte: fiecare știa că el singur oferă SOLUȚIA. Turnul Babel parcă se reconstruia încet cu

noi, prin noi, de către noi. Nu mai eram parteneri, uitasem parcă prea repede idealurile europene comune care ne aduseseră acolo...

Și atunci a intervenit el. Avea, cel puțin, acest drept moral era doar coordonatorul proiectului! La început cu voce mică, cerând parcă voie să intervină, să fie ascultat. Emoționat și poate speriat că „puiul” îi e în pericol, a început să ne explice că „*It's all about dialogue*”. Cum să te faci înțeles dacă nu spui, cum să știi ce vrea celălalt dacă nu îți vorbește! Așa, spuse de el, lucrurile păreau simple. Mai greu era însă să înveți să dialoghezi, să comunici real și eficient. Și el știa foarte bine să facă asta. Avea har. Ne-a fermecat pe toți cu poveștile lui despre o servietă pierdută în tren sau despre lecția de tehnologie în care balaurii atacau orașul, iar elevii imaginau scripeți, poduri mobile, cuști ingenioase pentru a-i captura...

Și atunci am înțeles. Suntem mai mult decât ceea ce însemnăm profesional, suntem și altceva în afara unor mecanisme necesare, programate, care funcționează perfect în sistem. Suntem deopotrivă oameni, care vorbesc, ascultă, acceptă, dau sfaturi, se adaptează, comunică și interferă cu ceilalți.

Deci, ascultă și vei fii ascultat! Înțelege și vei fii înțeles! Comunică și vei fi auzit!

Este lecția pe care în trei ani am învățat-o noi toți români, portughezi, ciprioți, suedezi, danezi, irlandezi, englezi, sloveni și italieni participanți în acel proiect, de la „*A poor Irish teacher*” cum îi plăcea să se numească singur....

Și pentru că toate poveștile au un final, acum la încheiere vă spun,

...așa a fost proiectul DIAL-CONNECT. Căutați-l și îl veți găsi acolo unde toate proiectele pilot SOCRATES/Comenius 2.1 își au casa. DIAL-CONNECT locuiește la numărul 118155-CP-1-2004-UK-COMENIUS-C21...

Și nu uitați să vă gândiți mereu la „DIALogul care ne CONNECTează”!

Conf. Univ. dr. Georgeta CHIRLEȘAN, Universitatea din Pitești, România

partner's Voice

DIAL: Connect Exploring thinking using dialogue in learning classrooms

DIALconnect

Ten countries (Romania, Italy, Cyprus, United Kingdom, Portugal, Sweden, Denmark, Slovenia, Northern Ireland and Republic of Ireland) were involved in the design, implementation and evaluation of this European project. The project was structured over a period of three years (Oct 2004 2007) and involved over 1000 pupils in a Case Study approach that sought to encourage greater collaboration, talk-in-interaction, and exploratory ways of using language to think, reason and create meaning whilst working in groups. Primary and post primary pupils were involved in the Case Studies, which were implemented during the first two years of the project. In the third year, 55 student teachers were mobile in Europe and 30 teachers attended a Comenius 2.2 In-service teachers' course in Cyprus. The course was based on related project findings and recommendations.

A social constructivist approach that emphasised the interrelationship between spoken language (dialogue) and learning was adopted. Research in this area (Britton, 1987; Wells et al, 1990; Barnes, 1992; Mercer, 2000; Kumpulainen and Wray, 2003), points to the learning potential of open group discussions, which are reflective and hypothetical, where speech is tentative and exploratory, and where students are prepared to take risks and to share their thoughts. This research has shown that the quality of classroom dialogue can make an important contribution to the development of children's communication skills and their thinking skills, as well as to their attainment in school (Mercer, 2008). Learning as action presupposes an involvement of the person and an openness of the situation.

The DIAL CONNECT project sought to explore ways of facilitating more productive discourse in classrooms by using story contexts to encourage children in collaborative thinking, action and reflection on learning. There was a real attempt to provide a range of audiences in the classrooms

beyond that of teacher-as-expert. The stories and learning contexts were different in each of the ten countries involved in the project. Some contexts aimed to develop scientific, mathematical, and technological thinking and action. Others sought to promote consideration of citizenship, literary and environmental issues that were topical and relevant for identified age groups. Video recordings of group discussions were made and these were analysed to highlight the nature of the talk functions used by pupils during the interaction and meaning making process. The video clips were also used for professional development purposes in terms of teachers reflecting on ways of facilitating a 'climate of reciprocity' in learning classrooms.

Findings from the Case Studies showed that productive dialogue and collaborative interaction was evidenced when children had agreed the ground rules in advance and were developing 'exploratory language' through the use of significant dialogic acts such as: recalling; connecting; thinking aloud; speculating; hypothesizing; challenging; reasoning; justifying; explaining; evaluating. Appropriate teacher roles had moved beyond teacher-as-expert to include that of facilitator; provider; learner; arbitrator; collaborator; scaffolder; evaluator; critic; confidant. Skidmore (2000) called this a move from 'pedagogical dialogue' to 'dialogical pedagogy'. The latter is essential for constructing meaning, developing understanding and enabling pupils to grapple with real problems.

Wesley Hamilton, Project Director, Northern Ireland

desteptarea.ro - casa caror lumii de mare from

Desteptarea.ro

05/11/2010 11:31

Acasa TV Bacau Radio Alfa Onesti Express Publicitate Anunturi online Contact Sport

Actualitate Anchetă Cultura Economică Editorial Educație Eveniment Interviu Reportaj Social

ULTIMA ORA

Pesul Adrian Pănescu a lăsat de la dâta

Dezbrăcarea războiului din Turcia

Mai răzbituri cu arselele

Lectii de management

Expoziție la Suceava

VINEȘI, 5 NOVEMBRIE, DE LA ORA 14, STADIONUL MUNICIPAL GARDHIES ÎNȚĂLZIREA DINTRE MĂȘTURAȘI ȘI ALTEȘTI A LECIILOR FOTBAL

Un nou proiect de parteneriat școlar Comenius

Liceul cu Program Sportiv din Bacău a început un Proiect de Parteneriat școlar Comenius. Acest proiect al proiectului "Parteneriat școlar Comenius" a fost lansat în Italia. Școala noastră a trimis o delegație de elevi și profesori la Bacău.

Prețeste-te pentru un nou start! La volanul unui Mitsubishi nou-nouț!

"O clasa cât o lume de mare"

04/11/2010
vizualizam.72

Dragos Luchian) elevii și studenții, Proue că o lume de mare se desfășoară pe la care vor participa studenții din Bacău și de euro, celelalte școli din țară și Bacău și se adrează în primul rând tinerilor, cum se înfățișează în acest dialog intercultural, pe st...

Ziarul de Bacău

Profesionalism

Home Top Story Eveniment Social Politica Cultura Economie Sport Onesti Latest Multimedia Publicitate Despre VDT

Abonarea te prind RSS

Oaspeti din patru tari europene, la Liceul cu Program Sportiv Bacau

Laura Huban - 5 Noiembrie 2010 - 125 citiri

Facebook Twitter LinkedIn

Liceul cu Program Sportiv din Bacău a debutat în programul cooperării cu finanțare europeană, în calitate de inițiator și coordonator al proiectului Comenius "Cultural Identity in a Worldwide Classroom - identitate culturală într-o clasă că lumea integrat", pe care îl va derula pînă în 2012 cu instituția de învățămînt gimnazial și liceal din Italia, Spania, Suedia și Polonia. Lansarea oficială a avut loc, ieri, în Sala Sesiunilor Universității "Vasile Alecsandri" din Bacău, în prezența a oaspeților străini, familiarizați deja cu spiritul cultural românesc, după aproape o săptămîna de excursii tematice în zone turistice ale țării, dezbateri și activități culturale - educative. Împreună cu partenerii bacăuani din proiect, ei au vizitat mănăstiri, au mers pe urmele legendei lui Dracula la Castelul "Bran" sau au pășit în vestita Biserică Neagră din Brașov. "Am pornit de la ideea că elevii nu știu foarte multe lucruri despre Europa. Dorim să creștem interesul elevilor într-un mediu cultural și motivați pentru învățare. Considerăm că mobilitățile transnaționale reprezintă un mare avantaj atât pentru elevi, citi și pentru profesori", a declarat profesoara Mihaela Bibire, coordonatoarea a proiectului. Din echipa bacăuană mai fac parte profesorii Mihail Ion, directorul Liceului cu Program Sportiv Bacău, Claudia Căuș, Ana Maria Rotaru, Roxana Reset, Mihail

desteptarea.ro/soala-nr.-1-onesti-parteneria-la-un-proiect-in-turcia.html

ONESTI EXPRES

05/11/2010 11:24

Acasa TV Bacau Radio Alfa Desteptarea Publicitate Contact

Actualitate Anchetă Cultura Economică Editorial Educație Eveniment Interviu Po

Scoala Nr. 1 Onesti, partenera la un proiect in Turcia

21/10/2010

"Cele mai frumoase randuri subliniate în cartea vieti - amintirile!" (dupa cum nota Vasile Conta) vor incuti mereu pasii profesorilor si elevilor Scolii cu clasele I-VIII Nr. 1 din Onesti, care intre 2-9 octombrie s-au aflat in Turcia. Aici s-au derulat mai multe activitati cuprinse in Proiectul multilateral Comenius - "Sa mancam impreuna, intalnim la masa Europeana". La aceasta reuniune de proiect, ce s-a desfasurat in localitatea Danica (fenga Istanbul), Scoala Nr. 1 a fost reprezentata de prof. Cristina Chirulescu (coordonatoarea de proiect), Mioara Orandaru, Colimis Manica, Cornelius Sburban, eleva (Madalina Alexandru, Cristina Alexandra Resmetia).

Ziarul de Bacău, lider pe Internet

Profesionalism

Home Top Story Eveniment Social Politica Cultura Economie Sport Onesti Latest Multimedia Publicitate Despre VDT

Home Top Story Eveniment Social Politica Cultura Economie Sport Onesti Latest Multimedia Publicitate Despre VDT

Google Translate

Sendaj

Care ai preferat, asigurat de la Fianșare au precedat:

Cine

Onesti

Nu-mi bat capul

Voteaza

Rezultate

Farmacia Naturii

traieste in armonie cu natura

Auschwitz-ul de langa noi

O adolescenta de 16 ani dintr-o comuna bacauana cantareste doar 13 kilograme. Ea a fost adusa la spital dupa ce mama sa a anuntat ambulanta ca de o saptamana sda.

5 Noiembrie 2010 | Comentarii | 29 stiri

Publicitate

Știri de Ultima Ora

Vrei Fonduri Europene? Acum si Tu Poti Accesa Fondurile Europene in Doar 5 Pași Simpli. Pentru Mai Multe Detalii CLICĂ AICI

www.fonduri-europene.ro

ContrASENS

ȘCOALA COMERCIALĂ ȘI DE SERVICII BACAU

Programe certificate de MINISTERUL MUNCIIL, FAMILIIL ȘI EGALITĂȚII DE ȘANSE ȘI MINISTERUL EDUCAȚIEI CERCETĂRII ȘI INOVĂRII

Ultimele stiri Multimedia Top 10 Blog

Comenius

Je me rappellerai toujours de mon Noël de 2009, avec ma famille Erasmus !!

De septembre 2009 à janvier 2010, j'ai étudié à l'Université de Pécs en Hongrie dans le cadre du programme Erasmus. La centaine d'étudiants Erasmus que nous étions vivait ensemble sur le même étage. Lorsque les fêtes de fin d'année sont arrivées, nous avons voulu marquer le coup avant que chacun ne reparte dans son pays. Avec quelques amis nous avons pris l'initiative d'organiser une soirée de Noël où chacun allait offrir et recevoir un cadeau d'une valeur de 1000 Forints, soit 3,5 Euros, maximum. Véritable succès : plus de 70 personnes y ont participé.

Quelques jours avant la soirée, chacun tirait au sort le nom de la personne à qui il ou elle allait offrir un cadeau, et devait bien sûr le garder secret. Le plus

intéressant était de voir tout le monde jouer le jeu et mettre tout son cœur à trouver le cadeau idéal. Le plus difficile était d'aller à la chasse au cadeau dans l'unique centre commercial de la ville et de se cacher des autres.

Pour des questions d'entretien, de budget et d'originalité nous avons dessiné un grand sapin de Noël que nous avons accroché sur le mur de notre salle commune. Chacun y avait écrit « Joyeux Noël » dans sa langue. Résultat, un magnifique sapin coloré d'un « joyeux Noël » en pas moins de 20 langues différentes et des étudiants Erasmus heureux d'offrir et de recevoir un petit cadeau, un petit souvenir de leur semestre en Hongrie.

Estelle Deilhou, France

estelledeilhou@hotmail.com

I had a dream

CELiNE - Content Embedded Literacy Education for the "New Economy"
 LLL programme 2007 – 2013, Leonardo da Vinci
 Multilateral projects Transfer of Innovation 2007 – 2009

Most of those who speak of accomplishing their dreams usually use the Future Tense and in case they want to transform their dreams into 'touchable' facts or acts, financial barriers and heartless sponsors and funders become the dark climax of their experience. That is why I consider myself an exception: my dream came and here I speak of the 'transfer on innovation' CELiNE Project and of the European Commission, EACEA, the Romanian ANPCDEFP Agency.

1997 I have embarked on examining literacy in an extremely competitive and strong research team the LAMEL Department at the University of Lancaster. Books, studies, data, pilots, articles, conferences, continuous move between theories and real life practices. Thoughts come to my mind in no order: the team here work in schools and universities not only researching and publishing, tones of questions on how funding for such projects is obtained, can I start such projects back home in Romania, anger with those saying that literacy research rooted in Lancaster is not always operationalisable into educational change. Stop dreaming and start working! I am told several times to mind my doctoral research first and then to think at my post doc life and dreams.

*2007 I am exhausted after the ten long years of research, however my energy level to work with real people in real contexts is high, my existential questions about how to transfer theoretical innovation and things I have seen done in UK into practice in Romania are still bothering me; now I have the time and space to take the findings of my research into Romanian reality, but I am lost in what money is concerned...where should I start? **January** I find out about the LLL programme...I read pages of documents, I surf the Internet in a confusing (for me) tour of the European Commission, EACEA, ANPCDEFP and I get excited: under Leonardo*

*da Vinci there is even a call for 'transfer of innovation' and I can finally bring all the findings about the benefits of literacy education from my doctoral thesis into vocational schools, through educating the educators for that. I can combine that type of transfer from research into practice, with transfer of innovative practice from UK and Sweden to Romania and other European countries. I work and dream, dream and work. **March** It's the first project I have written and the first baby deserves a memorable name: I baptize it CELiNE Content Embedded Literacy for the New Economy. In summer the unthinkable (for me) happened I have funding to fulfill my dream.*

Not only have I fulfilled my dream, but this initial dream of transferring literacy research findings and innovation into educational practice soon became a discovery journey into the literacy on innovation in European projects. Any discovery journey comes with its up's and down's, with its little dramas and interim victories, however, in the end, the experience and the lessons learnt make the whole experience worthwhile and valuable.

So was my journey!

CELiNE started as my dream and it had transformed itself into a journey of discovery: of how people and partnerships, institutions and entities understand and embrace innovation, of how to prepare professionals and partnerships to construct genuine innovation together, of how to manage the partnership and teams to get them through the moments of unrest, debate and argument that lead to change and new knowledge being made. But that's another story!

Mihaela Tilinca, Timișoara

ERASMUS my way

Experiencing Recommended Adventure & Studying Motivated = Unexpected Surprises

Erasmus is the type of experience I would like to talk about over and over again; it is a fascinating story that rewrites itself as time goes by. I had discussed many times about the benefits of Erasmus, but, at the same time, I am aware of the fact that youngsters still don't fully understand WHY they should go abroad, at least once in their student-life. After 2 years since I returned from Erasmus, I can rewrite my story by answering this question.

What I want to stress, is the fact that we are not capable of seeing the “big picture” from our home countries. We need to leave behind, for a period of time, our home, family, friends, lovers, and face the world on our own. When I left Romania, I had a passport with my Turkish student visa on it and a range of feelings: from curiosity and eagerness, to fear and preconceptions. Now, while I am writing this, I am still asking myself: “Is it true that Erasmus becomes part of your life?” One thing I know for sure: you simply cannot be the same after you get back! Or you might be, but this will prove that you have learned... nothing!

I often said that my life has had 2 parts the first one before Erasmus, and the second one, right after it. What happened? I have simply experienced a **Recommended Adventure**. All by myself, in a wholly different environment, having colleagues from all over the world, that today are my best friends. What did I do? Just **Studied Motivated** by all these factors. I was a Management student, quite good one back home, but when I started the courses at the Istanbul University, I realized that I knew.....nothing! So I put all my efforts into it, as I was driven by the idea that, yes, I can take it all over again, and this time, I will do it the right

way.....and so it was!

We, as students, meet tens of teachers, professors and trainers over time. What matters is to meet the right one, at the right moment, when you least expect it! I have always wanted to be surrounded by people that inspire me, who are passionate about their work, and nevertheless, who are really able to transfer the knowledge. I was lucky to have the best Professor a student could wish for... and that made all the difference! I discovered what I liked most in the business field, and decided which specialization I would like to choose for me as a postgraduate student.

What was the outcome? Some **Unexpected Surprises**. In one year I learned how to be a team player, how to think accordingly to a new environment, how to accept a new culture, and all of these by knowing how to learn properly. I find myself now in the position of transferring the knowledge to the ones that may not believe in all those successful stories of Erasmus.

Being awarded the “**2 millionth Erasmus student**”, I am symbolically standing for all the others Romanian students that went abroad to study or had an Erasmus placement. But this implies responsibility besides being a nice label. I was recently speaking to my others 2 millionth Erasmus students, sharing our experiences so far. We all came to the conclusion that is not a little thing to actually change something in the way things are. We want to increase the number of Erasmus mobilities, but how can we do this without the support of our National Agencies, Universities and Erasmus offices, and let's not forget the students! I have been traveling around Romania, and made presentations about the Erasmus programme. I have my own example to share with those who want to take action. It's all about what you actually want!

Laura Adelina Popa

Două povești de succes

Prima mea așa zisă întâlnire cu programul Leonardo da Vinci a fost în anul școlar 1999-2000, când am aplicat pentru prima dată pentru un proiect de plasament în care grupul țintă au fost 14 elevi între 16-18 ani, care au realizat un program de formare profesională în Finlanda, pe o perioadă de 3 săptămâni, la un grup școlar numit Jyvaskyla Technical College. Elevii se formau în meseria „Tehnician Protecția Mediului”.

Experiența a fost pur și simplu șocantă atât pentru mine cât și pentru elevi. Am plecat din Arad dintr-o școală tehnică care timp de 5 ani a fost implicată în proiectul Phare Vet și care de bine de rău a beneficiat atât de formarea resursei umane cât și de o dotare minimală, de care noi eram extrem de mândri și prin care puteam atinge o formare profesională de calitate, credeam noi. Mare ne-a fost surpriza când am dat față cu exigența, tehnologia și profesionalismul colegilor din Finlanda. În cele trei săptămâni am putut să îmi dau seama că programa, tehnologia și în general modul de abordare a acestei specializări în România ține de anii '60. Ceea ce în România noi făceam manual, cu vechea biuretă și paharul Erlenmayer, acolo se făcea cu cromatografe, spectrofotometre cu absorbție atomică și alte instrumente ce țineau de tehnologia de vârf a sfârșitului de secol XX. Acolo am înțeles ce înseamnă normele și standardele în munca de laborator, începând de la organizarea spațiului de lucru și terminând cu modul de realizare a analizelor.

Sentimentul care m-a cuprins a fost de regret dar și de responsabilitate. Regret pentru că nu văzusem asta cu 5 ani în urmă, când am început să lucrez pentru Ministerul Educației din România, ca autor de curriculum național pentru specializările de protecția mediului. Responsabilitate, pentru că eram în poziția să pot face schimbări și într-adevăr, în 2002 a început ce-a de a doua etapă a reformei învățământului profesional și tehnic din România, Phare TVET. Ca și coordonator al echipei care a revizuit programele școlare în specializările care vizau protecția mediului, am reușit să introduc la nivel național tot ceea ce am învățat în Finlanda. Faptul că aceste curricule sunt azi la standarde europene se datorează unui proiect de plasament din anul 2000.

A doua poveste de succes este un proiect de schimburi din anul școlar 2006-2007 și se datorează aceleiași instituții și aceluiași oameni de suflet, colegii finlandezi de la Jyvaskyla Technical College. Eram deja de 4

ani inspector responsabil cu gestionarea programelor comunitare la ISJ Arad și realizasem o serie de diseminări, informări la nivel județean printre grupurile școlare, în care am vizat programul Leonardo da Vinci, dar fără mare succes. La nivelul județului rămânea un singur grup școlar aplicant în cadrul programului, școala de la care plecasem. Căutam soluții și mi-a venit o idee: trebuie să vadă! Am scris un proiect pentru factori de decizie în educație "Managementul resurselor într-un sistem de formare profesională descentralizat". Grup țintă: inspectori școlari cu responsabilități în formare profesională și directori de grupuri școlare, 15 participanți. Îmi doream să implic colegii în scrierea proiectului, mai ales directorii, din mai multe motive: 1. Să își asume proiectul, 2. Să înțeleagă regulile programului, 3. Să conștientizeze oportunitățile programului. Proiectul a fost scris în echipă, exact așa cum mi-am propus, a fost selectat spre finanțare ceea ce a produs o mare satisfacție celor care au muncit alături de mine.

Săptămâna de mobilitate din Finlanda a fost un succes mai mare decât am sperat. Anul următor a adus 7 proiecte finanțate, apoi 10, apoi 13, 11, 11 în anii următori. Care a fost cheia succesului? Cred că au fost mai multe motive, dar în primul rând aș sublinia relația foarte bună de colaborare dintre parteneri, relație care s-a bazat pe o recunoaștere și stimă reciprocă în urma celor 5 ani de colaborare. Acest lucru mi-a permis să solicit un program cu întâlniri de vârf în domeniul educației: directori de grupuri școlare, experți în educație, reprezentanți ai autorităților la nivel regional care au oferit informații relevante despre sistemul de formare profesională din Finlanda. Impactul a fost atât de puternic că, de exemplu, fostul inspector școlar general (actual deputat de Arad) a revenit cu exemple din această experiență în ședințele cu inspectorii, directorii și chiar în emisiuni televizate la posturile locale. Proiectul de schimburi din 2006-2007 a creat "etalioane" în învățământul profesional și tehnic arădean. În anul următor, participanții au reacționat inițiind la nivelul școlilor propriile lor proiecte în cadrul programului Leonardo da Vinci. Exemplul dat a fost urmat de alte grupuri școlare. În 2010 când directorii "discută" realizările unui grup școlar la nivel județean aruncă anatema: "Are doar un singur proiect Leonardo!"

Maria Luta, Inspector proiecte educaționale

Home Contact PUBLICITATE Mentii Contacteaza

Trivoli

Radio Târgu Jiu în seara de luni până vineri, Radio Târgu Jiu în weekend!

Comenius

Programul de învățare pe tot parcursul vieții prezentat la Colegiul Național Tudor Vladimirescu (20 sau 20h)

Vigiliis

Acumula-ne live!

Comenius

0768 800 400

05/11/2010 11:29

onestibexpres.ro/proiect-multinational-la-scoala-george-calinescu.html

Ziarul care te conectează la realitate!

ONESTI EXPRES

EMD Young Academy Series

AICI ÎNCEPE PERFORMANȚA!

05/11/2010 11:29

Acasa TV Bacou Radio Alfa Desteptarea Publicitate Contact

Actualitate Anchetă Cultura Economic Editorial Educație Eveniment Interviu Politic Reportaj Social Sport

Cauta

Proiect multinational la Școala „George Calinescu”
30/09/2010

În perioada 22-26 septembrie, municipiul Onesti a cunoscut efervescența desfășurării mai multor acțiuni cuprinse într-un Proiect european din Programul "Învățare pe tot cursul vieții" al Comunității Europene. Acest proiect se numea "Let's Play Together" ("Sa ne jucăm împreună") și se va derula pe durata a următorilor doi ani. Școala coordonatoare a acestui proiect este Școala cu clasele I-VIII "George Calinescu" iar prezenta delegaților de la școlile din Villebois - Lavalette (Franta), Ostrow Wiekopolski (Polonia), Begur (Spania), Lisabona (Portugalia), Milano (Italia), Burdur (Turcia) și Nagykoru (Ungaria) a adus în municipiul de pe Trotus puternice sentimente de prețuire a acestor oaspeți. La Biblioteca Municipală "Radu Rosetti", unde oaspeții au fost primiți cu deosebită căldură, urările de bun venit au întâmpinarea dorinței de unire în activitate desfășurate în cadrul proiectului. Prof. Dana Cornea, care împreună cu colega sa de catedră Emilia Spataru sunt coordonatoarele acestui proiect, ne-a declarat: "De ani buni Comisia Europeană se confruntă cu o problema deosebit de gravă - creșterea violenței juvenile și în special creșterea violenței în școli. Una din observabile psihologilor este că elevii nu știu cum să se retracă timpul liber în pauze. Ei nu știu să se joace iar atunci când o fac joaca se transformă de cele mai multe ori în manifestări de violență. În plus, în România se manifestă o accentuare a scăderii interesului pentru studiu al copilarilor și tinerilor. Printre cauzele acestui fenomen se numără lipsa de supraviețuire din partea părinților (ocupăți cu asigurarea mijloacelor de subsistență ale familiilor ori plecați la muncă în străinătate), prea mult timp petrecut cu vizionarea unor programe tv nepotrivite vârstei, accesul neangrădit și necontrolat la internet (contacte cu persoane dubioase, vizionarea unor site - uri nepotrivite cu gradul lor de discriminant, programe de învățare ce sposed neadaptarea școlară și care conduc la repetențe sau abandon școlar. Acest proiect își propune să contribuie la diminuarea violenței în școala și în afara ei, să prevină și să micșoreze absenteismul și

NEWSLETTER

Numé :

E-mail :

Trimite

EDITIE TIPARITA

ONESTI EXPRES

Criza îi „alungă” de la catedră

Fonduri UE
Nerambursabile
Cel Mai Bun Giud Pentru Obținerea Finanțarilor Nerambursabile
MIE School of Management
MBA & Masterate în

Comenius

CLIPA(RTS)

Cultură, valori, relevanță... In-put-uri, out-put-uri, cultură digitală...

Identitate, specificitate, societatea cunoașterii... De sine, de celălalt, de ceilalți...

După ani de clișee, de șabloane, de tipare... oportunitatea, provocarea, șansa, valorile, în palmă... doar o aplicație și gata! Socrates II, LLP. Programul sectorial Comenius. Suntem gata să pornim la drum. Dar și aplecăciunea către deslușirea relațiilor firești, dorite, visate și la un pas să se împlinească. La un click de împlinire.

Să pleci în Finlanda cu avionul cum te-ai duce în satul vecin, în căruță, să vezi ce face tușa și să te-ntorci cu o poală de mere aurii care cică s-ar chema golden... Finlandezii nu știu cum sunt merele noastre, ori dulceața de cireșe amare..., dar golden știu ce-nseamnă. I-a-nvățat doamna de engleză. Ca și pe noi.

Când am purces (verb rudă cu „proceed”) la a ne proiecta în spațiul european ca într-unul familiar, am fi luat cu noi și Ceahlăul, să ne fălim pe la streini cu podoabe ce ei n-au văzut vreodată. Cum însă vameșii ne-ar fi muștrat că înstrăinăm averea, am optat (ceea ce nu prea era, de o bună bucată de vreme și de vremuri, în obiceiurile noastre) să ducem cu noi fiirea, cel mai bine reprezentată de către copii, dovedindu-se că și partenerii noștri gândeau, simțeau și se bucurau de aceeași avere, aceea de a fi. Și cum am putea fi mai bogați și a avea totul în această lume decât având copii fiirea noastră!

Ca să putem duce aurul nostru, adunat în mere și copii, și ca să putem a ne bucura de bucuria finlandezilor, doamna noastră de engleză ne-a-nvățat să ne-nțelegem cu cei care nu pricep o boabă de română cum nu pricepeam noi o boabă de finlandeză. I-auzi, elevi de la Liceul Sportiv, să vorbească englezește...!

Nu s-a lăsat Aliona până nu ne-a școlit așa cum trebuie, pe toți și pe fiecare în parte, într-ale zicerii șecspiriene! Ce minune de profesor, ce minune de om!

Și atunci, mi-am și ne-am amintit că, undeva, în cultura și civilizația europeană există o valoare care se numește camaraderie. Ceea ce, pe la noi, distruseră, destul de recent, niște ageamii care au demonetizat relația de tovărășie...

Și așa, cu doamna de engleză lângă noi, am plecat, încet-încet, prin Europa, chiar dincolo de Bosfor, bântuind, uluiți de frumusețea acestei lumi, prin mesopotamice ținuturi... Am avut clipe în care nici pământul de sub picioare parcă nu mai era sigur, dar l-am avut lângă noi pe Paul, un luptător adevărat, la propriu, la figurat... Ce minune de copil, ce minune de om!

Întovărășirea cu astfel de oameni, mari din toate punctele de vedere care depășesc simpla lor identitate, a dat adevărata greutate a proiectelor noastre, o cărcă bogată, purtată în Germania, Polonia, Grecia, Italia, Turcia, Finlanda, Spania, Franta, Marea Britanie, Austria... O cărcă plină de aurul merelor noastre, de aurul copiilor noștri performanți și performatori, adică activi. Camarazii noștri, ai noștri, care suntem camarazii lor.

Și tot așa, purtând cărcă plină cu aurul lor, au venit la noi camarazii noștri de peste hotare. Ce minune de copii, ce minune de profesori, ce minune de oameni!!! Pentru că, văzut de sus, Pământul nostru nu înfățișează nici un fel de hotare, așa ne spunea doamna de geografie și chiar așa era! Ce casă de pe lumea asta ar avea trasate în ea granițe?! Nu, sunt doar încăperi, în care oamenii buni încap oricât de mulți ar fi, „odăi” cum se spune pe la noi, între care cea mai importantă e „odaia sufletului”.

Scoala Europeană, Made for Europe, European Language Label, Conferința internațională din Estonia, tabăra internațională de oina, la ei, la noi, un iureș de viață adevărată a însuflețit câteva generații de copii europeni, primii născuți din aceste proiecte de camaraderie, unde valoarea „partener” înseamnă loialitate, respect, împreună la bine și la greu.

Paul a plecat la facultate. Studiază științe politice și se pregătește pentru un masterat cu propulsie europeană, politicianul din el grădinărend o camaraderie exemplară..

În această primăvară, Aliona a plecat de tot, lăsându-ne fără puterea de a rosti ceva în vreo limbă vorbită. A rămas în proiectele noastre imaginea camaradului exemplar, care ne va urmări de-acum încolo din odaia Universului.

Profesor **Irina Elena Pătrăuceanu**, Liceul cu Program Sportiv Roman, jud. Neamț

I am searching for a word that could best describe my ERASMUS experience. A seldom used word with a deeper meaning ... One which could express how 5 months of mobility turned into a new beginning! I applied for ERASMUS during my Bachelor's degree, seeking for a challenge. This brought me to Gent, Belgium in early February 2009, being eager to test myself whether I can manage this whole new adventure.

Belgian society is known for its intercultural environment, a fact I could sense throughout my studies, by learning, at the same time, 3 foreign languages: Japanese, German, and the locally used Flemish (or Dutch). The best part was that I could actually interact with people who were native speakers of these languages.

One of my weaknesses was the fear of talking to foreign people. I have succeeded in overcoming this, while in a train! I still remember the day when I saw a girl standing in front of me reading a book in Japanese. Without hesitation, I told her „Konnichiwa“ and run into a conversation that lasted until the evening, as we discovered to have the same route during that day.

Another skill I gained is trust in myself. My German professor proved me I can acquire it, if I simply put more effort and work harder. He was having a thriving way of approaching students, being friendly and informal at the same time, which brought him closer to us. By gaining my confidence, he taught me how to feel relaxed when I had to solve a difficult case study. I undertook a different path of working with people, both colleagues and professors, which made me even more willing to become a teacher.

The social impact came from all life-long friendships built. All my foreign colleagues were sharing the same feeling as I did being part of a community, the ERASMUS community! Such perceptions can unite people with different backgrounds as it created a strong bond between each of us. Now, I have friends also among the Belgian students, although in the beginning, getting close to them was not that easy. I learned that, when dealing with people from the Northern parts of Europe, you need to have a warm heart. For sure it will help you find the best way to approach them and bring them

closer to you.

The secret ingredient of my adventure was being open minded! It had a strong impact on my personality traits because I needed to focus my efforts into only one direction: self-fulfilment! When I came in contact with the Erasmus Student Network, I was amazed to discover a team willing to help us get to know the city better, life-style and helping us turn ERASMUS into the most valuable experience a student can wish for.

Coming back home, I did what all Romanian students studying abroad should do: I have transferred my knowledge into action; I have disseminated the information and I applied it. I built up the ESN local section of the University of Bucharest. Of course it was not easy. I needed help from ESN International, the University's administrative body, from national student organizations, and a lot of support from the National Agency in Romania. By doing this, I raised the standards of services for all incoming ERASMUS students, but also for the outgoing ones which are now getting involved in our activities. For sure there is a path we as students should follow, and this has only one name: ERASMUS!

While writing this, it all came back to me as it would have happened yesterday. Luckily, I found the word that describes best the change within me: **self-improvement!**

Nicoleta - Cristina Popa

National Representative Erasmus Student Network Romania

President ESN UniBuc – www.esn.org

Erasmus Consultant - The League of Romanian Students Abroad – www.LSRS.ro

copilul este valorizat

Părinți decid, profesioniștii își fac datoria,

În cadrul Programului de Învățare pe tot parcursul vieții, în proiectul Grundtvig de Parteneriat pentru incluziune – familii, a avut loc o nouă vizită, la Nottingham, în Anglia.

Sezonul nu a fost deloc prietenos. Iarnă grea în locuri în care de obicei clima este mai blândă!

Prima impresie este că toate casele sunt la fel, din cărămidă roșie și ferestre strălucitoare. Încet, încet observi apoi personalitate fiecăreia, semnele ei distincte și eleganța. Castelul șerifului din Nottingham este mare, dar nu spectaculos, statuia lui Robin Hood, în mărime naturală, este așezată într-o piață care a fost transformată în patinoar din cauza gerului. Spre deosebire de vreme care ne-a primit cu zăpadă, gheață și frig, sistemul educațional, școlile vizitate, profesorii, părinții și copiii ne-au întâmpinat cu o mare căldură. În această atmosferă, școlile sunt împodobite de obiecte făcute de copii pentru a întâmpina sărbătorile Crăciunului și ale Anul Nou.

Sistemul de învățământ din Nottingham se bazează pe o strategie de educație incluzivă prin care toate școlile răspund nevoilor educaționale ale tuturor copiilor. Se respectă toate particularitățile, legate de naționalitate, rasă, religie, mediu socio-cultural, dezvoltare: **toți copiii sunt primiți în școlile din cartierul lor, toți părinții sunt colaboratori ai școlilor, toți copiii sunt ascultați.**

Din perspectiva părinților, vizita la Nottingham a constituit un bun model de decizie, acțiune și bună practică. Experiența Angliei este recunoscută și veche în sensul integrării copiilor cu CES dar și în dezvoltarea educației incluzive. Rolul părinților este recunoscut ca fiind unul de maximă importanță, este decis prin lege și intrat deja în cotidian. Am urmărit să observăm dacă între părinți există acea competiție acerbă care s-a ascuțit atât de mult la noi, competiție centrată pe performanțele copilului, pe faptul că fiecare părinte își dorește ca **al lui** să fie întotdeauna PRIMUL. La „Charlotte Nursery and Infant School” părinții nu se prea cunoșteau între ei, deși locuiau în același cartier, și fiecare se bucura de contribuția propriului copil, fără a fi foarte preocupat de ce făceau alții.

În ceea ce privește integrarea copiilor cu CES, părinții sunt cei care decid tipul de școlarizare. Situată într-un cartier multicultural, grădinița este imaginea acestuia prin materialele didactice utilizate și prin bogăția expresiei educaționale utilizate. Cel mai elocvent exemplu este coridorul religiilor unde

prin obiecte de cult, imagini și alte materiale sunt expuse modelele religioase practicate de familiile din comunitatea grădiniței.

În discuțiile purtate cu părinții am aflat că nici în Anglia nu este simplu să crești un copil cu paraliză spastică sau cu autism. Este important însă ca legislația să fie clară, pentru că este dreptul copilului să meargă la școala din cartierul lui și ca școala să se adapteze la nevoile lui. Pe de altă parte, în cazurile în care aceste drepturi nu sunt respectate, tribunalul decide și face dreptate familie și copilului. Am văzut și mulți părinți cu resurse financiare reduse. Dar acest lucru nu oprea și nu schimba atitudinea profesorilor legată de copil și de activitățile comune. Profesorii și părinții se gândesc în primul rând la copii și la viitorul lor și fac tot ce se poate ca acest viitor să aibe șanse de reușită.

Un alt lucru important pentru practicile de educație în familie și în școală îl constituie independența în acțiune a copiilor. La 3 ani erau lăsați să se îmbrace și să se încălze singuri. Adulții doar îi sprijineau. Fiecare copil nu era purtat de mână decât când era strictă nevoie. În rest copiii aveau libertatea de mișcare și acțiune. Modul de a-i disciplina (disciplina pozitivă) fără ton prea ridicat ci ferm, pozitiv și clar, era operațional, pentru că fiecare copil știa deja unde și cum trebuie să răspundă. Este de remarcat și faptul că fiecare copil se simte ca acasă. Îi vezi cum se mișcă de la o sală la alta, se îmbracă și se servesc singuri, lucrează cu plăcere, strâng jucăriile, fac ordine și se implică în discuție cu noi vizitatorii: totul foarte firesc.

Motto-ul grădiniței vizitate „**Something for everyone**” spune foarte mult. Mijloacele didactice diversificate, materialele variate și pe suporturi extrem de diferite ne-au oferit un tablou ideal al unui ambient bogat, primitiv, cald, colorat, expresiv, personalizat și, ceea ce e poate cel mai important...EFICIENT pentru toți copiii.

Am aflat că pentru ei sunt importante valorile în care cred: *respectul, atitudinea pozitivă, valorizarea, diversitatea, creativitatea, reponsabilitatea și încrederea.*

Coordonator, Prof.univ.dr. Ecaterina Vrasmas, Asociația RENINCO

A Cultural Approach to the European Dimension

The Comenius project has definitely been my most exciting professional experience. It has begun with some e-mail partners sharing the same interests and it has developed into a beautiful friendship as our Bulgarian partners said in their review “we came as strangers and parted as friends”. Even if we have different cultures we definitely have the same social human values of honesty, correctness, responsibility, care for the other.

As the organizer of the first mobility in the project, as coordinating institution, namely in Romania, I felt a great responsibility towards our partners who were coming in our country to meet us and learn a bit of our culture. For other regions this job is much easier, because their ancestors took care of everything, but for our school it was quite a challenge because we are in an economico-socially disadvantaged area, a challenge for the whole team and we tried to emphasize the good things that we are proud of.

Expectations were exceeded and we managed to organize activities based on Romanian traditions, presented at European level. Our guests, 17 teachers from other 6 European countries (Spain, Sweden, Germany, Bulgaria, Hungary, Lithuania), impressed us with their friendly attitude, very interested, curious and open-minded and have appreciated every single thing that we have worked for. We have prepared a programme that was meant to be informative and enjoyable at the same time. They enjoyed a show of folk songs and dances held by pupils and the primary teachers Ionela Cotfas and Smaranda Iftemi, in fact they won the first prize at a national contest in Romania, Piatra-Neamt. Further, our teacher of French, Nina Nedelcu, edited a magazine with Romanian customs, traditions and places

of interest, with articles written by our colleagues. They observed five interactive centers of interest, where students and teachers worked on icon painting, Romanian sewing and knitting, “martisoare” and collages. The results of students have been offered as souvenirs to the guests. The traditional Romanian meal was a “must”, with “sarmale”, meat rolled in cabbage or vine leaves, “mamaliga” or polenta, and homemade cake and cheese pie and ended, of course, with a folk dance called “hora”. The programme continued with visits to museums and other places of interest in the city. We tried to consider every detail from the moment they came at the airport until they left as a sign of respect and to make sure that they feel welcome and taken care of. This experience gave us the opportunity to meet absolutely wonderful people who have appreciated the Romanian traditions, hospitality and organization, things that were possible with the support and direct involvement of the local community and Smardan Town Hall. We really treasure this experience because we had this opportunity of building a wonderful team with great people and together we have already reached our goals: learning foreign languages, learning about other European cultures, involving dynamically students and teachers in all the activities of the project.

**Violeta Chirea – coordinator of the Comenius project
School “M. Kogalniceanu”, Galati**

In Earth's history before the Industrial Revolution, Earth's climate changed due to natural causes not related to human activity. Most often, global climate has changed because of variations in sunlight.

Tiny wobbles in Earth's orbit altered when and where sunlight falls on Earth's surface. Variations in the Sun itself have alternately increased and decreased the amount of solar energy reaching Earth. Volcanic eruptions have generated particles that reflect sunlight, brightening the planet and cooling the climate. Volcanic activity has also, in the deep past, increased greenhouse gases over millions of years, contributing to episodes of global warming.

These natural causes are still in play today, but their influence is too small or they occur too slowly to explain the rapid warming seen in recent decades. We know this because scientists closely monitor the natural and human activities that influence climate with a fleet of satellites and surface instruments.

Though people have had the largest impact on our climate since 1950, natural changes to Earth's climate have also occurred in recent times. For example, two major volcanic eruptions, El Chichon in 1982 and Pinatubo in 1991, and in the spring of 2010 Icelandic volcano called Eyjafjallajokkul pumped sulphur dioxide gas high into the atmosphere. The gas was converted into tiny particles that lingered for more than a year, reflecting sunlight

and shading Earth's surface. Temperatures across the globe dipped for two to three years.

Our team tried to figure out the local causes, effects and, as much as possible, some solutions to the Global Warming.

Nowadays when the Earth is sharply experiencing the effects of the pollution and the global warming, taking measures became a „must“ in order to diminish those effects, to save what still can be saved.

That's why the partners schools in this project and some associated institutions, interested in the human behaviour impact upon the planet, continued to work together in this project. The teams from the four countries symbolically represent the four cardinal points of Europe, South, North, East, West, each of them bringing a personal and different approach to the environment problems.

The activities did vary from scientific to practical, from experiments to visits to several strategic

objectives. Some of the activities were done by each individual partner, others were performed together during the project meeting.

The project's implementation gave the students from all countries the opportunity to get involved in extracurricular activities in such a way that the interest for learning and personal progress is increased. The Technical College „Mihai Bravu” interacted with schools from different educational systems which means the successful integration in the reform process proposed by the Minister of Education. The interaction with the other schools could be a real and practical example of accomplishing the reform's objectives up to European standards. Students discovered different European mentalities, life styles, attitudes, traditions, habits, which means that the European integration can be smooth and quick, and their possibilities of finding a place on the European work market increase.

Moreover, the activities supported the motivation for learning, developed team working skills, improved self motivation and self confidence and self-esteem.

From the teachers involved in the project point of view, they learnt from their colleagues pedagogical experience and could apply new didactical methods. Also their management competences is better, something which is extremely important in the contemporary education.

Last but not least, the project improved the linguistic and communication skills, PC operation for both teachers and students as the language of the project is English.

On a personal note, I consider that „S.O.S EARTH” project is a real gain for our high-school and for all the partner schools because besides the already mentioned advantages it teaches teenagers and adults as well, to be altruistic, empathic, opens new thinking horizons, new ways of cooperation at human and professional level, it changes the attitude towards the environment forming them for a world in which they respect what is valuable and needs preserving.

So, even if, we haven't saved the Planet yet, I think we made some important steps in this process.

**Stefania Radan, teacher of psychics, international coordinator of the project
Colegiul Tehnic „Mihai Bravu”, București**

A partner's Voice

S.O.S. Earth, a two year Comenius multilateral project, was part of the European Lifelong Learning Programme from August 2008 to July 2010. It originated in discussions during another project, 'Waste Not want Not' in which Mihai Bravu collaborated with Lincoln Christ's Hospital School in the UK. A new application agreed and submitted in February 2008 with four partners from Bucharest, Entroncamento (PT), Espoo (FI) and Lincoln

The opening statement in the successful application illustrated our priorities:

“The Earth is in trouble, and the survival of our species is in doubt. This project links schools interested in the impact of human behaviour on the planet, and how we might be able to rescue the situation. It concentrates on scientific aspects of climate change and some precise areas in which how we might be able to reduce energy consumption and thus global warming. There is an emphasis on science and technology, theoretical aspects and practical solutions.”

S.O.S. Earth linked teenagers and teachers in four schools and colleges in Finland, Portugal, Romania and the United Kingdom in looking at aspects of global warming through a series of meetings, notably pupil weeks in Romania (April 2009) and then Portugal (April 2010). All four partners hosted a teachers' meeting at some point in the two years, the first planning session taking place in Bucharest in 2008 and the final evaluation in Lincoln in 2010. The main outcome is a website managed by the Finnish partner to which all the schools contributed - <http://sosearth.wikispaces.com>. Mihai Bravu students made some excellent contributions.

The project was evaluated by the British partner using comments from all the students. This anonymous contribution shows the high level of interest that most of the participants had in what they were doing, and, more importantly, what they were being challenged to consider:

“The best part of the experience was the exchange of ideas and getting to know people from other countries, with different experiences and backgrounds. Learning about other cultures and countries

is always an enriching experience, and especially for a purpose of this kind: trying to find solutions for a problem that affects all European people. This makes us, teenagers, responsible for spreading the message of fighting for a better world, and this will only be possible if all single person makes his/her contribution.

The project was called 'S.O.S. Earth', but really the title was wrong as events during the pupil meeting in Entroncamento, Portugal, illustrated very dramatically. A little known Icelandic volcano called Eyjafjallajokkul caused huge disruption to air travel across Europe. The Romanians were able to race across the Mediterranean just ahead of the cloud, but the Finns got stuck in Munich where they spent two days in the airport before catching the train home. The British were stranded in Entroncamento itself for four more days. The story was not really S.O.S. Earth, but S.O.S. People. The Earth will be fine, but not necessarily for the human race. As we said in our project application: "the survival of our species is in doubt".

Back in April Iceland's President Olafur Ragnar Grimsson said the consequences of what was happening were unknown: "What we are witnessing are the forces of nature taking power in to their own hands and we are seeing how fragile human beings, even our knowledge, and scientific expertise is when faced with these enormous forces."

Hopefully, participation in this project will have enabled the young people from Finland, Portugal, Romania and the UK to appreciate that sensitivity, commonsense, cooperation and mutual understanding will be necessary if homo sapiens is to survive on "the third rock from the Sun".

Mr. Chris Williams

Special Projects Consultant at Lincoln Christ's Hospital School

CFBT Partner Adviser in Lincolnshire

British Council Ambassador for The East Midlands

provocare, fascinație, profesionalism

Erasmus la Milano:

Povestea mea ERASMUS a început încă din primul an de facultate, când i-am auzit pe colegii mai mari povestind cu mult entuziasm despre experiența lor la universitățile din străinătate. Astfel mi s-a conturat în minte ideea că și eu trebuie să ajung acolo.. cândva... cumva. Când au început înscrierile pentru programul ERASMUS 2009-2010, nu am ezitat să-mi fac dosarul și să îl depun la Biroul de Relații Internaționale din cadrul Universității.

Am fost chemată la un interviu care a constat într-o discuție în limba italiană. De ce am ales Italia, deși sunt absolventă de școală germană? În primul rând deoarece sistemul și învățământul medical sunt de top, în al doilea rând deoarece doream să îmi perfecționez o limbă străină și nu în ultimul rând, să cunosc mai bine stilul, cultura și mediul de viață italian. În cazul meu, depunerea dosarului pentru programul ERASMUS s-a soldat cu trezirea bruscă, într-o lume complet nouă: Facultatea de Medicina din Milano. Acum, la sfârșitul acestei etape pot spune că mobilitatea ERASMUS la Milano, a reprezentat pentru mine o oportunitate extraordinară în planul dezvoltării mele personale, sociale cât și academic-culturale .

Am învățat să mă adaptez unui mediu și unei culturi diferite, să interacționez cu diferite categorii de oameni din mediul academic și studentesc și nu ultimul rând mi-am perfecționat limba italiană. Faptul că am plecat singură în această mobilitate a fost un lucru pozitiv pentru mine, întrucât astfel am interacționat mult mai ușor cu ceilalți studenți, m-am integrat ușor în mediul universitar necăzând în capcana în care cad mulți studenți atunci când pleacă împreună în mobilități și se izolează de cei din jur. Am avut ocazia să cunosc persoane interesante, din diferite țări, medii, culturi... și de la fiecare am avut ceva de învățat. Pe lângă oportunitatea educațională, mobilitatea Erasmus este o lecție de viață, o oportunitate să ne cunoaștem pe noi, să ne testăm toleranța, să relaționăm, să învățăm să fim mai deschiși față de nou, să ne diversificăm cunoștințele.

La fel ca și alți studenți Erasmus, am trecut și eu în primele zile printr-o perioadă mai dificilă până să mă acomodez cu noul mediu. Totul în jur era nou, nu cunoșteam pe nimeni, birocrăția m-a cam sufocat, sistemul de învățământ părea inițial diametral opus față de al nostru și aveam senzația că nu voi face față cerințelor de acolo... dar a trecut repede, mai ales datorită suportului oferit de ESN. Echipa ESN a fost alături de Erasmuși tot anul, organizând întâlniri de socializare, petreceri tematice, excursii în

destinațiile cele mai cunoscute ale “cizmei”, vizite la muzee, teatru și operă. Astfel, într-un an, am beneficiat și profitat la maxim de oportunitățile socio-culturale oferite, trecând ușor peste “dorul de casă”. Dorința de cunoaștere, dezinvoltura, amabilitatea, politețea, dar și faptul că vorbesc mai multe limbi străine m-au ajutat să mă integrez în noul mediu de viață și să leg prietenii frumoase.

În cadrul proiectului ERASMUS VILLAGE, inițiat în colaborare cu Camera de Comerț Italia, datorită ESN, 10 studenți Erasmus “norocoși”, printre care și eu, au avut posibilitatea să revină la Milano pentru o săptămână în decembrie 2010, pentru a cunoaște noii Erasmuși și a le împărtăși experiența noastră. A fost o săptămână inedită și interesantă, având oportunitatea să revăd prieteni, colegi și să fiu din nou, chiar dacă numai pentru o săptămână “Erasmus”, atenuând puțin “depresia post - Erasmus”.

Am ajuns la punctul cel mai important poate din relatarea mea și anume beneficiile mobilității în plan academic. Programul Erasmus, contrar unor aparențe, reprezintă mai mult decât un an de distracție în străinătate, este o oportunitate de integrare într-un nou mediu academic, de a fi ambasadorii calității învățământului românesc. M-am integrat într-un sistem de învățământ flexibil, performant, care mi-a facilitat accesul la informație și aparatură de ultimă generație, dezvoltarea de abilități practice, participarea la manifestări științifice și conferințe. Am fost cooptată într-un program de cercetare care îmi va permite să mă reîntorc la Milano în vacanța de vară. Cadrele didactice au dat dovadă de multă disponibilitate față de studenții Erasmus, s-au interesat în permanență de noi, ne-au ajutat cu materiale adiționale. Ca student Erasmus nu am avut un program de studiu “special”, pretențiile și examenele fiind identice și la fel de serioase pentru toți studenții. A fost un an de studiu intens, cu ore multe petrecute în clinică și la bibliotecă, ceea ce m-a ajutat să-mi pregătesc examenele și să le susțin în italiană. Recomand tuturor studenților mobilitatea de studiu Erasmus, ca pe o ocazie deosebită de dezvoltare personală, de noi perspective și relaționare inter-studențească. A fi student Erasmus este mai mult decât o expresie, este un stil de viață pe care îl dobândești și care lasă o amprentă importantă pe dezvoltarea ta ca persoană.

....concluzia la care am ajuns noi, Erasmușii de la Milano din anul universitar 2009-2010 a fost următoarea: “**E stato un anno della Madonna**” (a fost un an “dumnezeiesc”)!

Diana Crișan, UMF Cluj-Napoca

ERASMUS